

saa Henseende en Tarif*), der skal danne Grundnormen for Afgiftsberegningen ikke blot i borgerlige Domssager, men ogsaa ved Eksekution og Tvangsauktion, Udpantning og Arrest, idet nemlig den derved fastsatte Afgift — med visse Undtagelser — opkvæves med sit fulde Beløb i borgerlige Domssager, medens der af de øvrige nævnte Retshandlinger i Reglen svares visse nærmere bestemte Tiendedele deraf. Hvad Afgiftens Størrelse angaar, da er den fastsat saaledes, at den for borgerlige Domssagers Vedkommende medfører en ikke uvæsentlig Nedsættelse for de fleste Smaasager, men paa den anden Side en ikke uvæsentlig Forhøjelse for Sager, der dreje sig om store Værdier. Afgiften er den samme, hvad enten Sagen behandles ved Underret eller Landsret som første Instans. Stempelafgiften af saadanne Dokumenter, der ikke have anden Betydning end som Aktstykker i Retsplejen, bortfalder. For *Ankesager* gælde de samme Afgiftsregler som i første Instans, dog at Afgiften i Tilfælde af Anke til Højesteret forhøjes med 50 pCt., medens paa den anden Side Afgiften, hvis Anken ikke omfatter hele Sagen, saavel ved Landsret som ved Højesteret, kun beregnes efter Værdien af den paaankede Del. For *Kæremaal* svares Halvdelen af den almindelige Retsafgift, dog i intet Tilfælde mere end 15 Kr. For Fuldførelse af en *Eksekution* svares $\frac{2}{5}$ af den almindelige Retsafgift, hvortil imidlertid føjes den vigtige Regel, at Afgift kun bliver at betale, for saa vidt den kaa faas hos Rekviritus, efter at Rekvirenten er fyldstgjort, og de med Eksekutionens Foretagelse i øvrigt nødvendig forbundne Udgifter ere dækkede. Retsafgiften ved Eksekution vil altsaa aldrig falde paa Rekvirenten. For *Tvangsauktion***) skal Retsafgiften som Regel være $\frac{1}{5}$ af den almindelige Retsafgift, hvad der i det Hele betegner en betydelig Nedsættelse i Forhold til den nuværende Afgift. Den skal afholdes af Købesummen, for saa vidt den ikke i Medfør af Auktionsvilkårene bliver særskilt at erlægge af Køberen. Naar en Pant- eller Udlægshaver i en fast Ejendom lader sig denne udlægge for det højeste Auktionsbud, svares ingen Retsafgift for Tvangsauktionen. — For *Udpantning* gælde samme Afgiftsregler som for Eksekution, dog at Afgiften, naar det Beløb, for hvilket der udpantes,

*) I Domssager, som angaa Penge eller Penges Værdi, er den almindelige Retsafgift:

1.	Naar Genstandens Værdi ikke er over 50 Kr.....	2 Kr.
2.	Naar Værdien er over 50 Kr. indtil 100 Kr. inkl.....	4 —
3.	— — 100 — — 200 — —	8 —
4.	— — 200 — — 300 — —	16 —
5.	— — 300 — — 400 — —	24 —
6.	— — 400 — — 600 — —	36 —
7.	— — 600 — — 800 — —	48 —
8.	— — 800 — — 1,000 — —	60 —
9.	— — 1,000 — — 1,500 — —	75 —
10.	— — 1,500 — — 2,000 — —	90 —
11.	— — 2,000 — — 3,000 — —	120 —
12.	— — 3,000 — — 4,000 — —	150 —

Er Genstandens Værdi over 4,000 Kr., forhøjes Afgiften med et Tillæg af 15 pro mille af de første 6,000 Kr., hvormed Værdien overstiger 4,000 Kr., og af 6 pro mille af det overskydende. Ved Udregningen af dette Tillæg afrundes Værdien til hele Tusinder, saaledes at det, der er under 500 Kr., ikke kommer i Betragtning, medens 500 Kr. eller derover regnes for 1,000 Kr. — I borgerlige Domssager, hvis Genstand ikke er Penge eller Penges Værd, er den almindelige Retsafgift 30 Kr.

**) Hvad *andre Auktioner* angaar, er det Kommissionens Tanke, at Afgiften af saadanne til det offentlige helt skal bortfalde, saa at der kun bliver at svare det under Nr. 31 omtalte Vederlæg til »Auktionsbestyreren«.